

Inauguració Curs Acadèmic 2009-10 (Barcelona 07-10-09)

Companys i companyes universitàries.

L' Estatut de la nostra Universitat incideix en el seu caràcter d' universitat pública, que té com a objectius fonamentals la creació, transmissió i difusió de la cultura i dels coneixements, el foment del pensament crític, de la cultura de la llibertat i el pluralisme, l'enriquiment del patrimoni intel·lectual, cultural i científic de Catalunya, i la difusió del coneixement i fan seus els principis fonamentals de llibertat, democràcia, justícia, igualtat i solidaritat.

Però en aquests moments complicats que vivim ens preguntem, amb preocupació, si els nostres gestors polítics estan apostant de debò per enfortir la Universitat pública catalana mantenint els principis que li donen raó de ser, o contràriament estem assistint als intents de demolició del sistema universitari públic per convertir aquestes universitats en unes institucions sotmeses als criteris d'una concepció de l'economia que hores d'ara està demostrant la seva cara més brutal. Potser estem assistint als inicis de la destrucció de l'autonomia universitària per convertir les universitats públiques al servei de la societat en universitats públiques gestionades com a privades i al servei del món empresarial.

Des de les Seccions Sindicals de CCOO i UGT manifestem la nostra preocupació i crítica envers l'orientació mercantilista i neoliberal que se li vol donar a la Universitat pública catalana. Es clar que la situació econòmica general requereix ajustaments pressupostaris i mesures extraordinàries, però tal i com estem veient, aquestes mesures les pateixen, com sempre els més vulnerables. Mentre es dilapiden fons públics en accions irrellevants (com llegim diàriament a la premsa) se'ns demana als treballadors i treballadores que suportem amb estoïcisme les contínues agressions als nostres drets adquirits després de molts anys de lluita, i fins i tot, que hem d'estar agraïts per mantenir una feina estable amb els temps que corren.

Una feina estable, una situació que desitgen els més del 32,7% de les treballadores i treballadors que formen part de la plantilla temporal i interina de la nostra universitat, molts d'ells amb unes antiguitats escandaloses. I que ara veuen amb molta preocupació com una RLT paralitzada i descapitalitzada (un compromís traït pels nostres gestors polítics), ja no els garanteix la possibilitat d'aconseguir una plaça de nova creació, i encara més, ni tan sols la possibilitat de mantenir la seva feina.

Es cert, **la UB presenta un dèficit endèmic que, any rere any, contamina el dia a dia de tothom que treballa en aquesta casa.** L'equip rectoral del Dr. Rubiralta va encarregar dos informes (informe Costas i informe Bosch) per tal de cercar mesures que permetessin trobar vies de solució no traumàtiques al problema. Aquests informes van fer una anàlisi econòmic-financer i van proposar actuacions per controlar i reduir el dèficit existent.

El **Consell Social** no va acceptar aquests treballs i, **amb el suport financer del Departament d'Innovació, Universitats i Empresa, va encarregar a l'auditora KPMG un "Pla d'estabilització pressupostària"** per la UB. No es tractava tant d'un desacord amb la part més objectiva: l'anàlisi econòmic, com d'un desacord amb les mesures proposades. Calia ser més dur.

Volem pensar que aquest informe no és full de ruta oficial de l'equip rectorat actual, però veient per on van els esdeveniments no podem dir el mateix de quins han promogut i finançat l'esmentat informe. O potser és un informe banal més?. Malauradament no ho creiem. La paralyzació de temes importantíssims per la plantilla de la UB, com la RLT, l'estabilització del personal temporal, la no equiparació entre funcionaris i laborals... tot sembla estar inspirat, si no en el malaurat informe, si en un objectiu ben clar: congelar i reduir la plantilla de la UB.

Davant d'aquestes actituds d'asfíxia econòmica, per l'insuficient finançament de la UB, d'atac a la seva autonomia, per la injustícia que suposen les retallades realitzades al pressupost del 2009, l'equip de govern de la UB no pot romandre impassible. No és de cap manera acceptable la resignació. Després de tants anys de greuges comparatius, manca de reconeixement professional, precarietat laboral, en definitiva del menyspreu al PAS de la UB, no acceptarem aquest nou atac.

L'equip de govern de la UB ha de fer propostes alternatives i reclamar a la Generalitat les dotacions econòmiques que són necessàries i, si cal, haurem d'anar tot el personal a la Plaça Sant Jaume, però en cap cas romandrem aturats.

És clar que en el moment històric que ens toca viure una via de solució passa per incrementar l'eficàcia de la UB i per reduir costos, però, quan això es planteja aplicant únicament **críteris de rendibilitat empresarial a la Universitat i als serveis que presta**, ens preguntem si aquesta visió que tracta a la Universitat de Barcelona com si fos un mercat on no existeixen críteris de servei públic és la més encertada. Ara bé, pot ser és la més còmoda perquè en cap cas depura responsabilitats per gestions desencertades, que suposem que alguna hi haurà.

Bé, avui iniciem oficialment el nou curs acadèmic 2009-2010. El curs on la convergència europea s'inicia de forma plena i de la que el PAS també ens sentim orgullosos i implicats. No voldríem que aquest curs fos el de la fractura i el divorci entre el personal d'administració i serveis de les universitat públiques catalanes i els seus gestors. Desitgem que no sigui així, però senyors, hem defensat el diàleg permanent i hem lluitat per mantenir una pau social que hores d'ara i davant de les mesures traumàtiques que es perfilen en un horitzó molt proper no podem garantir de cap de les maneres.

El que està en joc és el model d'Universitat que tindrem durant les properes dècades, el model d'Universitat en el que estudiarem i treballarem. Està en joc com s'aconsegueix que la Universitat continuí sent lliure, democràtica, justa, igualitària i solidària. I per sobre de tot, una universitat que continuí sent pública de veritat, una universitat que tingui alumnes i no productes. Treballem per una societat que és molt més que un client, és l'espai abstracte on interactuem els uns amb els altres a tots els nivells, per això volem una universitat que formi essers humans integrals i no únicament professionals qualificats destinats a un mercat sotmès, únicament, a l'interès del benefici.

Senyors: la Universitat de Barcelona no és una empresa. És molt més que això. I seva és la responsabilitat de no oblidar-ho. La nostra responsabilitat és recordar-ho i defensar-ho. I així ho fem i ho farem.

SECCIÓ SINDICAL CCOO

SECCIÓ SINDICAL UGT